

[Baunsgaard.]

situation er nogen grund til, at vi skulle stå her og tale forbi hinanden. Alle ved, at mere forestår; alle ved det, fordi alle nu må forstå sammenhængen mellem lønninger, forbrug og produktion, og fordi alle også ved, at med nok så gode ønsker og ledsaget af nok så mange pæne ord fra folketinget vil denne sammenhæng ikke få lov til ved de løbende overenskomstforhandlinger på arbejdsmarkedet at slå fuldt ud igennem, og derfor må de afgifter, der nu er til behandling her, nødvendigvis tilrettelægges på en sådan måde, at de vil kunne indpasses i den større sammenhæng, som man ved vil følge.

Jeg kan ikke beskæftige mig med dette uden at sende et par venlige tanker til det konservative folkeparti, i særlig grad til det ærede medlem hr. Poul Sørensen, med hvem jeg jo meget gerne udveksler venlige tanker. Det ærede medlem udstrakte, så vidt jeg forstod, sin venlighed på det konservative landsrådsmøde så langt, at han afskedigede det radikale venstre, sådan omtrent da. Det kan man stående over for besværligheder betragte som en venlighed. Det vælger jeg at gøre, og så vidt jeg forstod det ærede medlem, var han meget konsekvent, idet han erkendte, at hvis man ville gøre det, han her gjorde sig til talsmand for, måtte han og hans parti nødvendigvis også i meget alvorlige situationer tage noget af den arbejdsbyrde på sig, som det radikale venstre hidtil har haft, og jeg synes, det tjener det ærede medlem til ære, at han forstod denne sammenhæng.

Jeg vil også gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at trods alt det gode, jeg har tiltænkt ham — og det er meget — havde jeg ikke ventet, at det ærede medlem var så synsk, at han var klar over, at han allerede i løbet af ganske få dage kom til at optræde i den nye rolle; den chance har han fået nu, og jeg har på fornemmelsen, stadig venligt ment, at det konservative folkeparti i den situation, vi nu befinder os i, har et ganske særligt ansvar, som det glæder mig overordentlig at partiet, så vidt jeg forstår dets gruppeformand, er parat til at leve op til. Der er ingen, der vil tage mig det unådigt op, når jeg siger, at det er de konservative, der har hovedæren for, at vi i sin tid fik en omsætningsafgift, der er

uansvarlig i en situation som den, vi har til behandling i dag; mindst af alle vil det ærede medlem hr. Poul Sørensen tage mig det unådigt op, for det ærede medlem har jo for længst gjort det klart, at han var i stand til at klare, ikke blot en bagatel som det forslag, vi behandler i dag, men en hel skattereform med en lettelse på 1 milliard kroner i den direkte beskatning gennem en forhøjelse af punktskatterne. Jeg må sige, at når jeg ved første behandling af dette lovforslag i særlig grad sender venlige tanker til det konservative folkeparti, er det, fordi jeg glæder mig til under udvalgsarbejdet at blive præsenteret for den fantasifuldhed, der må komme ud af den sammenhæng i det konservative partis adfærdsmønstre, jeg her har påpeget; for det første det ærede medlem hr. Poul Sørensens løfte om, at når det var nødvendigt, ville han tage det radikale venstres hidtidige arbejdsbyrde på sig, og for det andet det ærede medlems og hans partis løfter om at kunne klare ikke blot ting som dette her, men en hel skattereform ad den vej, den højtærede finansminister her antydningvis har givet eksempler på. Det må sammenlagt betyde, at vi kan forvente en betydelig fantasifuldhed præsenteret i udvalgsarbejdet netop fra konservativ side. Jeg tror, alle partier med mig glæder sig over, at det forholder sig sådan.

Må jeg så også sige, at jeg har en alvorlig fornemmelse af, at man virkelig vil leve op til det, man her har skabt forudanelser om, for jeg mærkede mig med glæde den ordførertale, det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen holdt, og som jeg synes udmærket kan passes ind i dette billede. I denne tale tog det ærede medlem forskud på den nye situation, partiet befinder sig i, idet det ærede medlem tog et gammelt radikalt standpunkt op — det har man efterhånden fået for vane, og det synes jeg er så godt — og sagde, at nu håbede han, finansministeren ville være indstillet på at klare restaurationsbeskatningen. Se, i de syv år, jeg har haft den ære at være medlem af folketinget, har det radikale venstre med skiftende held — men aldrig med så meget held, at vi nåede til bunds i problemet — over for de skiftende finansministre fremført ønsket om at få restaurationskatten afviklet. Vi har gjort det i udvalg, men aldrig nået til at få en fuld-